

Балко Д. С.

аспірант Західноукраїнського національного університету

Науковий керівник: д.е.н., професор,

професор кафедри безпеки

та правоохоронної діяльності,

Західноукраїнський національний університет

Вівчар О.І.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ АСПЕКТИ ТА СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

В умовах воєнного стану безпека банківської системи стає визначальним чинником функціонування фінансових установ. Для збереження довгострокової конкурентоспроможності банкам критично важливо формувати ефективні економічні стратегії, що базуються на системному стратегічному плануванні та виступають фундаментом фінансової безпеки.

Згідно з дослідженнями, лише невелика кількість банків має якісно розроблені стратегії економічної безпеки, які передбачають комплексне управління потенціалом відповідно до сучасних концепцій [2]. Під безпекою банку слід розуміти стан його стабільного функціонування, що гарантує захист від внутрішніх і зовнішніх загроз та забезпечує досягнення ключових цілей установи [4].

Економічна стратегія безпеки — це сукупність заходів, спрямованих на максимізацію платоспроможності, ліквідності, оптимізацію структури капіталу та вибір найприбутковіших напрямів інвестування шляхом чіткого планування й мінімізації фінансових ризиків. Така стратегія має узгоджуватися із загальними цілями розвитку банку, відповідати законодавчим вимогам та економічним нормативам центрального банку [3].

До ключових заходів з обмеження негативного впливу загроз варто віднести: впровадження виваженої цінової та кадрової політики; участь у регіональних проєктах; оптимізацію собівартості послуг; ретельний відбір надійних партнерів; делегування представників банку до керівних органів компаній-позичальників; підвищення рівня прозорості та довіри до фінансової установи; уникнення залежності від політичних капіталів та суворе дотримання вимог чинного законодавства.

Для зміцнення стійкості банківської системи доцільно дотримуватися таких стратегічних орієнтирів: коригування політики регулювання капіталу (лібералізація припливу та посилення контролю за виведенням коштів); розширення ресурсних можливостей; активізація рефінансування та перегляд нормативів обов'язкового резервування; надання субординованих кредитів; обмеження спекуляцій на валютних та ресурсних ринках; підвищення ролі внутрішніх ресурсів шляхом

розвитку механізмів рефінансування, ефективного розміщення бюджетних коштів та залучення заощаджень населення [1].

Підсумовуючи, варто відзначити, що економічна безпека є комплексною категорією в системі захисту банківських установ. Її надійність та ефективність оцінюються за критеріями запобігання загрозам або їх своєчасного виявлення стосовно фінансів, інформації та матеріальних цінностей банку. Основним же показником успішності стратегії економічної безпеки є стабільність розвитку банківської установи відповідно до її стратегічних завдань та цілей.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Васильчак С. В., Вінтоняк С. Ф. Організація безпеки банківської діяльності в Україні. Науковий вісник НЛТУ України. 2024. Вип. 21.18. С. 153–157.
2. Вівчар О. І. Специфіка особливостей фінансово-економічної безпеки банківського контролю над економічною злочинністю. Вісник Дніпропетровського університету. Науковий журнал № 4. Том 24. Дніпропетровськ. 2013. С. 53–58.
3. Вівчар О. І. Стратегія забезпечення банківської безпеки: проблеми та перспективи. Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. Випуск II (50). Чернівці, 2013. С. 44-47